CURIERUL INFORMATIV AL PARTIDULUI PENTRU PATRIE

Anul VI, Nr. 64, noiembrie 2000; 12 pagini, 2500lei

PP

EDIȚIE SPECIALĂ

EDITORIAL

Io, cu cine votez ?

În ziua de 26 noiembrie, dragi tovarăşi şi naş' Floreo, hai cu toți la vot. S-a reuşit ceea ce era de neimaginat că se va reuşi: gâlceava, încâlceala şi neînțelegerea. În loc să putem pricepe fiecare câte ceva din propaganda electorală mustind peste capetele noastre, nimeni nu mai pricepe nimic. O grămadă de promițători, promițându-ne grămezi de nepromis, ne aruncă zilnic în ochi marea cu sarea în care ne vom scălda dacă îi vom alege. Cetățeanul turmentat al lui Caragiale este un mic copil față de cetățenii turmentați care am devenit cu toții. Să dăm o raită printre însemnele electorale:

„Votați ochiul ! Votați săgeata !, Votați cheia ! Votați trandafirul ! Votați trandafirii ! Votați garoafa ! Votați garoafele ! Votați mâna întinsă! Votați mâna strânsă! Votați mâinile împreunate ! Votați bufnița ! Votați porumbelul ! Votați calul ! Votați balanța ! Votați spicul ! Votați spicele ! Votați mărul ! Votați leul ! Votați vulturul! Votați crucea ! Votați inima ! Votați bradul ! Votați flacăra ! Votați arcul ! Votați paloşul! Votați pădurea ! Votați steaua ! Votați umbrela ! Votați cercul ! Votați soarele! Votați-mă pe mine !

O harababură din care cine şi ce să poată înțelege ?

Peste tot, numai vreascuri şi uscături de vorbe, lipsite de orice morală creştină şi temei real. În schimbul unei clarități, cât de cât minimă şi precisă, ni se oferă doar bezmeticeală şi haos. Totul este o apă şi un pământ, o apă a tuturor, un pământ al nimănui. O frescă realmente de balamuc. În debandada informațională sub care ne plutim înecul, numai Dumnezeu ne mai poate ajuta. Presa scrisă, audio şi video ne împăienjeneşte mintea, auzul şi văzul, exclusiv cu braşoave. Votează deci, dragă cititor, cu cine îți dictează conştiința, inima şi sufletul tău.

Ştiu că alegerea îți este foarte grea. Aproape imposibilă. De peste zece ani ai fost mereu mințit şi înşelat în toate aşteptările tale. Încearcă însă, până dincolo de orice neîncredere, să mai crezi o dată.

Votează Partidul Pentru Patrie!

Un partid care nu-ți promite lapte şi miere, pentru că laptele a înțărcat şi mierea e acră, dar îți promite că nu te va minți.

Gelu NETEA

HOTĂRÂRI
ALE CONSILIULUI DIRECTOR LUATE ÎN ŞEDINŢA DIN 14.10.2000

Filialele Partidului „Pentru Patrie", care nu au definitivat încă listele de candidaturi, pot veni cu ele în ziua de vineri 20 octombrie 2000, între orele 10 - 12, la Sediul Central (Str. Veseliei 21) pentru a primi viza Consiliului Politic.

Pentru sprijinirea Curierului Informativ al Partidului „Pentru Patrie" fiecare membru va cumpăra minimum 2 exemplare din numerele ce vor apărea în viitor.

În perioada 16 octombrie - 26 octombrie, la sediul Central va funcţiona un serviciu de relaţii cu publicul, zilnic între orele 9^{00} - 17^{00}.

Următoarea şedinţă a Consiliului Director va avea loc la Sediul Central în ziua de Sâmbătă 2 decembrie 2000, ora 10^{00} (Consiliul Politic se va întruni în acelaşi loc, în ziua de 1 decembrie 2000 ora 19^{00}).

Editor: Partidul PENTRU PATRIE
Redactor şef: Gelu NETEA
Colegiul de redacţie: Florin DOBRESCU
Victor ENE
Dan GHIŢĂ
Sile IORDACHE
Vasile ROŞU

Corespondenţi: Claudiu TÂRZIU - Bacău
Cătălin MAGHIU- Galaţi
Petru FEIER - Tg. Mureş
Vasile MEZEI- Satu Mare
Simion GIURGECA-Timişoara

- *Articolele neacceptate, pentru publicare, nu se restituie.*
- *Opiniile exprimate în articole aparţin autorilor.*
- *Manuscrisele primite la redacţie nu se restituie.*

- **Corespondenţă:**
Curierul PPP, C.P. 8-27, Bucureşti
- e-mail: dan.ghita@home .ro
- Tipărit la Tipografia ELISAVAROS; Tel.: 223.84.60

ISSN: 1224-5852

Ce mi-e Tanda, ce mi-e Manda?

În micuța țărișoară, America, există doi candidați la președinție. În și mai micuțele, Franța și Germania, lucrurile stau cam la fel. Iar în foarte mititica, Rusia, procentul candidaților la funcția supremă în stat este sensibil același. În schimb, în uriașul continent, România, la startul electoral al alegerilor parlamentare și prezidențiale ce ne așteaptă ca un veritabil spectacol de circ și umor negru, s-au prezentat nu mai puțin de 22 de prezidențiabili dintre care au rămas până la urmă 13. Număr cu „noroc"!

Doamne, unde ești, doamne ? Ce rău Ți-a făcut, poporul român, ca să-l supui la o asemenea nebunie a nebuniilor ? De ce, după două mii de ani de istorie plină de confuzii, ne golești din nou sacul așteptării obligându-ne să spunem: „Ca la noi la nimeni ! ".

Îi înșirăm cititorului șirul deșirat al celor ce vor să ne fie președinți:

1. *Grațiela Bârlă*
2. *Nicolae Cerveni*
3. *Gyorgy Frunda*
4. *Ion Iliescu*
5. *Mugur Isărescu*
6. *Eduard Manole*
7. *Teodor Meleșcanu*
8. *Lucian Orășel*
9. *Petre Roman*
10. *Paul de România*
11. *Ioan Sasu*
12. *Theodor Stolojan*
13. *Corneliu Vadim Tudor*

De unii dintre ei nici n-am auzit. Lista este totuși incompletă. Lipsesc, Don Juan din Popa Nan și Coana Frosa. Încheiem așadar înșiruirea cu începutul. Doar că pe dos:

Ce mi-e Manda, ce mi-e Tanda ?

Post scriptum:
Mare Nenorocire Mare. În ultima clipă caz unic s-a retras din cursă Marian Munteanu. Sufletul mincinos al Pieței Universității din primăvara anului 1990, sufletul negricios al lui Virgil Măgureanu din toamna anului 2000, sufletul veșnic armonios și odios întru minciună și neadevăr al „liderului necontestat al studenților" (?!).

Unde sunt țipetele răgușite și perfide ale acestuia din Balconul Universității de pe vremuri? S-au stins?... „Jos comunismul!", „Jos securitatea!"... Ne-a rămas doar mizeria unei amintiri, după niște zile, atunci, pline de speranță.

Spun gurile rele că dându-și seama „catindatul la Președinția României" (?!), Marian Munteanu, de consecința gravă a faptelor sale cum că, electoratul, pentru aceste fapte nemaipomenit de vitejești, plătite cu cei 30 de arginți ai lui Iuda îi va acorda cel mult între 0,01% și 0,02% din voturi, s-a gândit că între rușine și fugă să aleagă fuga. Bine a făcut. Fuga e rușinoasă dar e sănătoasă.

52 de partide
sau
Diversiunea diversiunilor

Asta au reușit să facă maeștrii de ieri și de azi în Arta Diversiunii. Să ne împrăștie, să ne împartă și să ne despartă.

52 de partide înscrise în campania electorală nu mai e un lucru serios. Nici măcar o glumă.

Asta nu mai e Democrație, ci, o Aiureală.

Nu știu dacă „reușita" aparține vechilor securiști, activiști și comuniști, dar sigur aparține unor dușmani ai unității noastre de Neam, Țară, Credință și Lege.

Toată Europa la un loc nu are atâtea partide câte are România.

Ce poate crede, despre noi, Lumea?

Mă fac astfel ecoul Partidului PENTRU PATRIE, singurul dintre toate care vă cheamă la Unitate și nu la Dezbinare, la Dragoste și nu la Ură, la Împăcare și nu la Revanșă.

Rugându-vă, ca în fața urnei în care o să vă puneți votul să vă așezați mai întâi pe dinaintea ochilor proverbul nostru românesc atât de plin de miez: „Dă-mi, Doamne, mintea românului de pe urmă".

G. Netea

Aqua Forte

La sfârșitul mileniului doi, secolul douăzeci, anul două mii, luna noiembrie, săptămâna a patra, ziua de douăzeci și șase, milioane de români cu burțile pline de foame datorită mizeriei și sărăciei în care au fost aduși gândesc prin stomac. O gândire spusă sau scrisă se numește propozițiune. Dar o „gândire" prin stomac se numește o negândire.

Fie ca ștampila pe care tot românul o va pune pe buletinul de vot în ziua cu pricina să nu fie doar rezultatul foamei sale prezente ci și speranța sa de hrănire în viitor.

Într-o Românie în care există două feluri de hoți, unii care fură și alții care iau, în care stânga fură cu dreapta și dreapta ia cu stânga, să ne dea Dumnezeu înțelepciunea ca pentru o clipă măcar, în strâmtoarea cabinei de vot, să votăm cu creierul, nu cu stomacul, să fim pe centru, nu pe extremă.

Să nu ne fie frică. Să nu ne simțim puțini.

Partidul PENTRU PATRIE este un partid mic?

Ei și ce dacă?

Buturuga mică răstoarnă carul mare...

Simion GIURGECA

ECONOMIE

FERPAR

SALARII, salarii ...

SALARIUL PREŞEDINTELUI ROMÂNIEI	**25.098.000 lei**
SALARIUL PREŞEDINTELUI SENATULUI	**23.159.000 lei**
SALARIUL PREŞEDINTELUI CAMEREI DEPUTAŢILOR	**23.159.000 lei**
SALARIUL PRIMULUI MINISTRU	**23.159.000 lei**
SALARIUL UNUI MINISTRU	**20.079.000 lei**
SALARIUL UNUI SENATOR	**18.367.000 lei**
SALARIUL UNUI DEPUTAT	**18.367.000 lei**
SALARIUL PRIMARULUI GENERAL AL CAPITALEI	**17.569.000 lei**

Nu intră în calcul vizitele în străinătate, deplasările în ţară, cheltuielile de protocol, bufetul cu circuit închis, maşina, şoferul, secretara, bodyguarzii, diurna, cazarea la hoteluri cu cinci stele şi tot restul de cadouri pentru reprezentare pe care le suportăm noi, contribuabilii, prin bugetul de stat.

Salariul unui doctor	2.500.000 lei
Salariul unui inginer	2.000.000 lei
Salariul unui profesor	1.500.000 lei
Salariul unui muncitor	1.000.000 lei
Pensia unui veteran de război	80.000 lei (pentru un an de război)
Pensia unui fost deţinut politic	70.000 lei (pentru un an de închisoare)
Pensia unui ţăran fost C.A.P. - ist	60.000 lei
Bursa unui student	300.000 lei
Bursa unui elev	150.000 lei
Alocaţia de stat pentru copii	65.000 lei

Dumnezeu să nu-i ierte pe cei dintâi.
Dumnezeu să-i ajute pe cei din urmă.

CĂTRE ELECTORAT

CINE SUNTEM ŞI CE VREM ?

Peste tot minciună, jaf, corupţie. Slogane electorale fără acoperire. Expresii academice complicate. Metafore de neînţeles. Preţiozităţi doar de dragul de a ne lua ochii. Franţuzisme. Englezisme. Balcanisme. Cuvinte de paie. Iată, stimaţi alegători ce vă spune pe româneşte Partidul nostru:

Ne aflăm în plină campanie electorală. Am ales conducătorii primăriilor şi ne confruntăm cu bătălia alegerilor parlamentare şi prezidenţiale. Ne confruntăm poticnindu-ne, pentru că, după peste o jumătate de secol de dictatură, în care, mai ales ultima, a staliniştilor, omul nefiind cel mai „preţios capital", s-a dovedit a fi măsura multor lucruri, dar şi răul ce se vrea în societatea oamenilor, elementul care unelteşte, dezbină şi ocoleşte adevărul prin tiranie şi haos politic.

Ca să fim mai clar înţeleşi îl parafrazăm pe Eminescu spunând:

„Nu există decât două forme de tiranie şi al decadenţei unui stat omenesc: despotismul şi demagogia. Mai întâi că despotismul egalizează pe oameni, supunându-i unuia singur, făcându-i să degenereze cele mai nobile facultăţi ale lor: pasiunile bune şi inteligenţa; iar demagogia are acelaşi fatal efect prin indiferentismul care inspiră naturilor deschise şi mari, văzând în faţă biruinţa constantă a mediocrităţii şi a şiretlicului".

Noi am învăţat în liceele şi universităţile perioadei interbelice din ETICA profesorului Traian Brăileanu că „omul este moral şi virtuos numai atunci când contribuie prin acţiunile sale la crearea şi păstrarea unei ordine morale, a normelor morale pe care se întemeiază comunitatea morală umană".

Eminentul sociolog bucovinean (martirizat la Aiudul comunist) mai spunea: „stăpânirea de sine este o condiţie a libertăţii, a autonomiei. Mânia, invidia, trufia, ambiţia exagerată, setea de avere sunt vicii rezultate din lipsa de stăpânire de sine. Omul care are sentimentul răspunderii pentru faptele sale, va năzui înainte de toate să fie stăpân pe sine însuşi..."

Noi spunem: să fie o forţă morală! Dar pentru a fi o forţă morală, demn, onest, a fi o personalitate liberă, e nevoie de curaj. Traian Brăileanu completează „Omul moral, virtuos, trebuie să fie şi curajos."

Curajos fiind, o forţă morală, trebuie să lupte pentru veşnicia Neamului şi, fără abatere, în politicasa, să pună interesele Neamului mai presus de orice interes personal.

Şi toate acestea, folosind un îndemn eminescian, în „fanatismul iubirii patriei".

Din această teză expusă mai sus cititorul va înţelege cine suntem şi ce anume vrem, va trebui să înţeleagă bine calea urmată de Partidul Pentru Patrie, partid al veteranilor de război, al foştilor deţinuţi politici şi al luptătorilor anticomunişti din munţi.

Mai presus de toate, crearea omului forţă morală pus în slujba intereselor vitale ale Patriei cu deviza marelui patriot conservator Barbu Catargiu:

„Totul pentru ţară nimic pentru noi", care deviză în lupta noastră este idee conducătoare, un comandament de direcţie şi ideologie politică.

V. Blănaru FLAMURĂ

MIHAI EMINESCU

- mai actual ca oricând

„Unde eşti tu Ţepeş Doamne,
Ca punând mâna pe ei,
Să-i împarţi în două cete,
În nebuni şi în mişei,
Şi în două temniţi large,
Cu de-a sila să-i aduni,
Să dai foc la puşcărie,
Şi la casa de nebuni".

Oare, la cine s-o fi gândit, marele nostru Poet Naţional? La mişeii şi nebunii din „Scrisoarea III-a"? Sau la mişeii şi nebunii, de astăzi, pe care genialitatea sa desăvârşită i-a prefigurat cu o sută de ani înainte ca ei să apară?

Răspuns: „Mănăstire într-un picior, ghici ciupercă ce-i?"

PARTIDUL „PENTRU PATRIE”

PROGRAMUL PARTIDULUI “PENTRU PATRIE”

PP

Editat de Partidul PENTRU PATRIE

București, 2000

Se poate ridica, zilnic, de la Sediul central din strada Veseliei nr.21, București.
Cu cât veți duce mai multe Programe în teritoriu, cu atât vom avea mai mulți alegători.
Penru că, tot ceea ce spunem, este numai în interesul alegătorilor.

Partidul „PENTRU PATRIE”

Fondat de foşti deţinuţi politici, veterani de război, luptători în munţi, deportaţi şi urmaşii lor

Ne-am legat să jertfim totul pentru Ţară, am jurat să luptăm permanent pentru dreptate şi adevăr, împotriva hoţiei, corupţiei şi minciunii.

Vrem să trezim la luptă toate energiile creatoare ale Neamului, pentru slava lui Dumnezeu şi reîntregirea României, pentru reînvierea virtuţilor strămoşeşti şi creştere tinerelor generaţii în spiritul lor.

Alăturaţi-vă crezului şi luptei noastre !

VOTAŢI PENTRU PATRIE !
DUMNEZEU SĂ NE AJUTE !

În fața cabinei de vot

Duminică 26 noiembrie 2000 vor fi alegeri generale în România. Cu mult înainte de a fi anunțată data alegerilor, partidele politice, oamenii politici români, au început campania electorală. Se prezintă programe politice care mai de care mai promițătoare, fiecare pretinzând că aplicând programul său România va rămâne cu fața la Apus și va prospera. Fiecare consideră că aprecierea făcut de el, cu date statistice, reprezintă realitatea susținând că tot ce s-a făcut în cei zece ani de la înlăturarea Partidului Comunist Român de la Putere a fost greșit și că el are soluția cea mai bună, că relele să fie înlăturate și lucrurile vor apuca-o pe calea cea bună dacă le vom da votul.

Pentru cetățeanul de rând este foarte greu, dacă nu imposibil, să aprecieze justețea celor spuse atunci când se vine cu termeni de specialitate de către oameni politici, trebuie să o recunoaștem, bine pregătiți, cu multă școală, care ne explică lucrurile.

Răul vine de acolo că a fost înlăturat de la Putere Partidul Comunist Român, dar comuniștii au rămas și în noile condiții de libertate, ei rămânând cu pârghiile Puterii în mâini, și-au luat partea leului, au devenit peste noapte bogați și așa cum pe vremea dictaturii proletare știau să-și apere interesele știu și astăzi în timp ce omul muncitor o duce greu.

Este greu, deci, să ieșim din această stare de lucruri. Dar nu imposibil. Să sperăm așadar că pe măsură ce trece timpul lucrurile se vor mai îndrepta, că mult mai multă lume va înțelege cum merg treburile publice și că numai cinstea și munca stăruitoare pot aduce bunăstarea, ca în vorba latinească, „*Labor improbus omnia vincit*" (munca îndârjită învinge totul).

Munca de îmbunătățire a stării de moralitate cât și cea de producere a bunurilor materiale trebuie susținută prin eforturi continui. Vrem sau nu vrem, singura cale, ce ne poate scoate din mlaștină este numai cinstea și munca. Dacă acestea două, cinstea și munca, ne lipsesc atunci nimic nu ne mai poate fi de folos: nici discursurile sforăitoare, nici combinațiile politice oricât de savante și imprevizibile, nici principiile politice oricât ar fi ele de îmbietoare. Puterea de a ieși din prăpastie stă în noi înșine și este bine să ne folosim de propriile noastre forțe ca să ieșim la liman. Dacă noi nu ne străduim și Dumnezeu de ajută. Căci, da, așa este: „Dumnezeu, îți dă, dar nu îți pune cu mâna în traistă".

Victor ENE

Încotro, omule ?

„Încotro, omule ?", reprezintă titlul unui roman al scriitorului german Hans Fallada, publicat în anul 1932. În fapt, cronica unei epoci dramatice, într-o Germanie dospind de contradicții. O anumită stare de stabilitate a economiei se încheie cu criză economică și șomaj. Speranțele de început ale omului obișnuit se transformă, încet, încet, în neliniște și nesiguranță. Eroul principal acționează față de partidele politice nu în numele unei ideologii, ci simplu, reacția lui fiind pur instictuală.

Este adevărat, România de azi, nu este Germania de atunci. După cum, tot atât de adevărat este, (chiar dacă visăm cai verzi pe pereți), că România de mâine speră să ajungă măcar la un sfert din nivelul Germaniei de astăzi. Un joc de cuvinte dramatic, în care, votul fiecăruia va determina viața tuturor. În România nu există naziști. Dar există fripturiști. Fripturiști de toate felurile: de dreapta, de stânga și de centru. Spre cine, deci, se va îndrepta alegerea noastră ?

Moment în care mă îndrept, numai spre tine, cititorule. Tu fiind singurul care contează în tot ceea ce scriu. Fără tine, fără speranța că mă vei înțelege și mă vei crede, tot acest scris al meu și al altora ca mine nu este altceva decât o pierdere de vreme.

Prin urmare, nu vreau să te bat la cap, nu vreau să fac pe deșteptu', nu vreau să-ți dau sfaturi, nu vreau să mă transform în profesor sau dădacă. Știi tu mai bine ca mine că, nimic nu e mai ușor pe lume decât să ții teorii și să dai douășcinci la fundu' altuia. Habar n-am cum ești, dar oricum ai fi, între noi doi și între tine și restul lumii, tu, ești singurul în stare să-ți dai cele mai bune sfaturi. Pentru că nimeni nu te cunoaște mai bine decât te cunoști tu însuți.

Te rog însă, pentru sufletul tău și pentru sufletul meu, reține o ultimă frază din cartea despre care ți-am vorbit:

„Nu are nici o însemnătate dacă lupți de unul singur sau dacă lupți împreună cu alți zece mii. Dacă îți dai seama că trebuie să lupți, atunci luptă, fără să te mai gândești dacă mai sunt și alții alături de tine".

Victor Lucrețiu

RELIGIE

8 NOIEMBRIE
SĂRBĂTOAREA SFINȚILOR ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

Colecția de pictură bisericească - Mihaela Fordea

În această zi, Biserica ne cheamă să cinstim pe Sfinții Îngeri și lucrarea lor în viața noastră și în lume. Ca sărbătoare a îngerilor, ziua de 8 noiembrie a început a se serba în Biserică de prin veacul al cincilea și ea s-a răspândit repede în tot Răsăritul creștin. Despre îngeri, Biserica ne învață că ei sunt duhuri slujitoare, slugi credincioase lui Dumnezeu și totodată prieteni și ocrotitori ai noștri. După descoperirile Sfintei Scripturi și mărturisirile Sfinților, îngerii slujesc, în mod statornic, la apărarea și călăuzirea oamenilor. Ei duc rugăciunile noastre la Dumnezeu și îi ocrotesc pe cei drepți. Ei vestesc faptele mari ale mântuirii. Ei îi sfătuiesc de bine pe oameni prin glasul conștiinței. Tot ce este bun și frumos în noi se înfăptuiește din îndemnul îngerului păzitor.

La început, toți îngerii, au fost făcuți de Dumnezeu la fel. Ulterior, însă, i-a supus unei încercări prin care ei să-și dovedească ascultarea. Această încercare s-a petrecut înainte de facerea lumii. Moment în care, o parte din îngeri, în frunte cu Lucifer, s-a răzvrătit împotriva Ziditorului. Amețit de mândrie nu a mai vrut să asculte de Dumnezeu zicând:

„Pune-voi scaunul meu deasupra norilor și voi fi asemenea cu Cel Preaînalt". Atunci, Arhanghelul Mihail, de-a pururi lăudatul, păzind ca o slugă credincioasă credința către Stăpânul său, s-a pus în fruntea tuturor îngerilor credincioși lui Dumnezeu și a pornit război împotriva lui Lucifer și a cetelor sale necredincioase, reușind să-l învingă și să-l alunge din cer. La sfârșit spunând:

„Să luăm aminte, noi, ce a pătimit Lucifer: cel ce era lumină, acum întuneric s-a făcut. Că cine este ca Dumnezeu? Mi-ca-El? Că numele de Mihail asta înseamnează: «Cine este ca Dumnezeu»."

Împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail serbăm astăzi și pe Sfântul Arhanghel Gavriil, care multe faceri de bine a dăruit neamului omenesc, arătate în amândouă Testamentele. După tradiție, Gavriil vestește lui Ioachim și Ana că din ei va să se nască Doamna Stăpâna noastră, Maria, Născătoarea de Dumnezeu, descoperă preotului Zaharia, nașterea lui Ioan Botezătorul, anunță Fecioarei din Nazaret nașterea de la Duhul Sfânt a Domnului Hristos, apoi pogorându-se din cer, a răsturnat piatra de pe ușa mormântului lui Iisus și tot el a dat cel dintâi Mironosițelor vestea Învierii.

Pentru toate acestea Biserica a hotărât să-i prăznuiască împreună, rugându-i, ca prin mijlocirea și rugăciunile lor, în veacul de acum, să aflăm izbăvire de rele, iar în veacul ce va să fie, să ne învrednicim bucuriei și Împărăției cerești.

Vasile Roșu

CULTURĂ

Legionarii ? Răul omenirii !

Începând cu anul 1927 când CORNELIU ZELEA CODREANU a întemeiat MIŞCAREA LEGIONARĂ toate relele s-au abătut asupra noastră numai din cauza legionarilor.

Care sunt argumentele ?

Cine a declanşat criza economică a României din acele timpuri, grevele de la Lupeni din anul 1929 şi împuşcarea muncitorilor de la Atelierele Griviţa în anul 1933 ? Partidele, ţărănesc şi liberal, aflate la putere ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine a acceptat, fără murmur, instituirea dictaturii regale a lui Carol al II-lea în anul 1938 ? Iuliu Maniu şi Ionel Brătianu ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine a hotărât alianţa nebunească alături de Germania nazistă în războiul pornit împotriva lumii în anul 1939 ? Ion Antonescu ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine ne-a anexat Basarabia ? Stalin ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine ne-a târât armata până în grozăvia încercuirii de la Stalingrad ? Hitler ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine a deportat mii de prizonieri români în Siberia ? Ruşii ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine ne-a ocupat ţara venind călare pe tancurile sovietice ? Walter Roman ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine a săvârşit măreţul act de la 23 august 1944 ? Emil Bodnăraş, Gheorghiu Dej şi Ana Pauker ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine a format primul guvern comunist de la 6 martie 1945 ? Petru Groza ? Nici vorbă. Legionarii!

Cine a înfăptuit naţionalizarea şi colectivizarea ? Guvernele comuniste de la cârma ţării ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine a împânzit România cu zeci de închisori în care au fost chinuiţi şi ucişi, cu aspră mânie proletară, zeci de mii de patrioţi, floarea intelectualităţii româneşti ? Comuniştii ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine a propus aducerea la putere a lui Nicolae Ceauşescu ? Ion Gheorghe Maurer ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine ne-a întunecat viaţa sub cumplita dictatură a celor 25 de ani lumină ? Geniul Carpaţilor ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine a făcut revoluţia - lovitură de stat din 22 decembrie 1989 ? Foştii comunişti Silviu Brucan şi Alexandru Bârlădeanu şi neocomuniştii Ion Iliescu şi Petre Roman? Nici vorbă. Legionarii!

Cine a împuşcat o mie de tineri pe caldarâmurile ţării ? Foştii securişti şi teroriştii ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine, de 11 ani încoace, ne-a distrus industria, agricultura, comerţul, băncile, învăţământul, sufletul din noi, nemaivorbind despre Demnitatea Naţională care în originala noastră tranziţie la economia de piaţă nu mai valorează nici doi bani ? C.P.U. N.-ul, F.S.N.-ul, P.D.S.R.-ul, P.N.Ţ.C.D.-ul, P.N.L.-ul, P.D.-ul ? Nici vorbă. Legionarii !

Cine sunt vinovaţii pentru jaful definitiv, corupţia dusă până dincolo de orice graniţă, hoţia şi minciuna întrecând toate limitele ? Foştii şi actualii conducători ? Nici vorbă. Legionarii !

Aşadar, pentru că după alegerile din 26 noiembrie a.c. se prefigurează a fi un total dezastru, conform Profetului de la Dămăroaia, să ne ferim ca de dracu' de reînvierea Mişcării Legionare.

Legionarii ? Răul omenirii ! ...

G. N.

CARE ESTE PORUNCA VREMII?

– GÂNDURI DE TÂNĂR NAȚIONALIST –

Astfel şi-a intitulat articolul urmând să apară pe această pagină talentatul ziarist Florin Dobrescu. În esență, o foarte pertinentă analiză şi amplu reportaj asupra psihologiei pe care o suferim cu toții de peste zece ani încoace. Imposibil de reprodus, în întregime, exclusiv din lipsă de spațiu.

Iată, câteva, din citatele de nerenunțat la ele:

„Astăzi, când aştern pe hârtie aceste gânduri, după zece ani de la căderea comunismului în Europa central-estică, timp în care ne-am aflat în vâltoarea unor evenimente politice şi sociale tulburi şi greu de înțeles, ne-am cufundat an de an în mizerie şi pauperizare, în vreme ce unii au acumulat averi colosale ce au deschis prăpastie între oligarhia financiară şi majoritatea sărăcită. Ne găsim mințiți, înşelați, furați şi sărăciți, demoralizați de greul impas material, economic, într-o atmosferă tensionată, când totul este împietrit şi apăsat, aşteptând parcă izbucnirea unui uragan sau răsăritul unei raze luminoase de speranță. O răscruce de vremuri pentru noi, ca națiune şi indivizi, asemenea multelor răspântii de-a lungul istoriei, dar unică prin gravitatea impasului sufletesc şi moral în care ni se zbate neamul. Va trebui însă să luăm aminte la acest impas spiritual, duhovnicesc, de la care ne vin şi majoritatea relelor din sfera social-economică. Analizându-ne cu atenție, vom vedea că avem suflete uscate, vlăguite, sărace, că ne-am pierdut solidaritatea, sentimentul demnității şi cel național, şi - ce este grav - dragostea, credința şi nădejdea. Virtuți şi calități pe care înaintaşii noştri le aveau şi care i-au ajutat să depăşească impasuri cel puțin la fel de mari ca cel de acum (...).

Nu poate dăinui peste vreme o națiune a cărei indivizi nu au conştiința apartenenței lor la această entitate umană, care nu au idee de rostul şi menirea lor ca neam în istorie, ale căror năzuințe nu depăşesc fizicul, materia. O națiune ai cărei componenți sunt preocupați fără excepție de interese meschine, de realizarea lor materială, de factorul economic şi prosperitatea financiară, care sunt posedați de propriile interese personale şi pofte carnale (..).

Naționalismul nu contravine nici creştinismului, nici păcii, nici toleranței, nici democrației. Contravine poate „democrației" unor lideri mondiali şi regionali care intenționează dizolvarea spirituală a națiunilor într-o formă de confederație planetară, în care neamurile să fie despersonalizate, lipsite de identitate (...).

Fiecare națiune şi respectiv fiecare biserică are dreptul său egal cu al celorlalte la mântuire dar şi la libertatea, independența, autodeterminarea sa, la proprietate asupra teritoriului care i-a fost hărăzit de Dumnezeu şi la folosirea acestuia. Un naționalist care mai presus de preceptele politice, pământene, se conduce după învățăturile şi poruncile lui Dumnezeu, nu poate urî pentru nici un motiv alte neamuri create de El. De neuitat cuvintele lui Petre Țuțea: „Nu pot fi antisemit, pentru că sunt creştin". Ori de câte ori o formă de naționalism a ieşit de sub ascultarea învățăturii lui Hristos, ea a degenerat mai devreme sau mai târziu în forme de manifestare monstruoase, alunecând spre rasism, xenofobie, şovinism, sfârşind lamentabil. Vezi nazismul lui Adolf Hitler şi fascismul lui Benito Mussolini.

Naționalismul nu are ca deziderat supremația unui neam asupra celorlalte, ci dreptul egal cu al altor neamuri la demnitatea şi suveranitatea sa, la afirmarea liberă a valorilor sale specifice. Astfel înțeles, naționalismul nu mai este o sperietoare, aşa cum voit ni-l prezintă cei care, opunându-se existenței şi identității neamurilor, se opun de fapt ordinii divine, voinței lui Dumnezeu (...).

Comandamentul imperios al actualității nu este reforma economică, nici cea politică. Acestea sunt secundare. Porunca stăruitoare vremii noastre este reforma spiritual-morală. Şi acum, la fel ca în perioada interbelică, cum spunea atunci Corneliu Zelea Codreanu, nu de programe politice şi de partide duce lipsă România, ci de oameni corecți, cinstiți, patrioți şi creştini, care să le aplice. Tot acelaşi naționalist român spunea atunci: *«Strigați în toate părțile că răul, mizeria, ruina ne vin de la suflet. Sufletul este punctul cardinal asupra căruia trebuie să se lucreze în momentul de față. Sufletul individului şi sufletul mulțimii»* (...).

O condiție esențială este să ne înfruntăm şi să ne schimbăm pe fiecare din noi. **Aceasta este porunca vremii!"**

Florin DOBRESCU

Nota redacției:
Ce se mai poate adăuga la această strigare, atât de tânără, de creştinism naționalist şi de naționalism creştin? Nimic.

Asasinarea lui Corneliu Zelea Codreanu
- Pădurea Tâncăbeşti, 29/30 noiembrie 1938 -

Din declaraţia plutonierului de jandarmi Constantin Sârbu, ucigaşul Căpitanului:

„... ne-am oprit în comuna Bălţaţi, la câtiva km de Râmnicu Sărat, unde am fost cantonaţi pe timpul nopţii. Aici ni s-a dat vin de băut, ţigări scumpe şi gustări alese. În zorii zilei am pornit spre Râmnicu Sărat. Ajunşi la închisoare, am fost băgaţi toţi jandarmii într-o celulă, unde Dinulescu şi Macoveanu ne-au dat instrucţiuni asupra modului cum aveam să-i executăm pe legionari. Punând în genunchi pe şoferul maşinii, i-a aruncat un ştreang după gât, pe la spate, arătând cât de uşor se poate executa astfel. Totul a fost gata în câteva minute. Jandarmii au ieşit apoi unul câte unul afară, în curtea închisorii, şi fiecăruia i s-a dat în seamă un legionar. Mie mi s-a dat unul mai voinic, mai înalt. Am aflat mai târziu că acesta era Căpitanul, Corneliu Zelea Codreanu. Aici legionarul era legat cu mâinile de bancă, la spate, iar picioarele - de partea de jos a băncii din faţă, în aşa fel încât ă nu se poată mişca nici într-o parte, nici într-alta. Aşa au fost legaţi zece legionari într-o maşină şi patru în cealaltă. Eu am fost în prima maşina, în cea cu zece legionari, în spatele Căpitanului, şi fiecare jandarm aşezat în spatele legionarului ce-i fusese încredinţat. În mâini aveau ştreangurile. Am pornit. În maşina mea era maiorul Dinulescu, iar în cealaltă maiorul Macoveanu. Era o tăcere de mormânt, căci n-aveam voie să vorbim nici noi între noi - jandarmii, şi nici legionarii între ei. Ajunşi prin dreptul pădurii Tâncăbeşti, maiorul Dinulescu care stabilise cu noi, printr-un cod de semnale, momentul execuţiei, a aprins la un moment dat lanterna, stingând-o şi

aprinzând-o iarăşi de trei ori. Era momentul execuţiei, dar nu ştiu de ce n-am executat nici unul. Atunci maiorul Dinulescu a oprit maşina şi s-a dat jos. Căpitanul şi-a întors capul puţin către mine şi mi-a şoptit: „Camarade, dă-mi voie să le vorbesc camarazilor mei". Dar în aceeaşi clipă, mai înainte ca el să-şi fi terminat această rugăminte, maiorul Dinulescu a pus piciorul pe scara maşinii şi, păşind cu revolverul în mână, a rostit printre dinţi: „Executarea !" La aceasta, jandarmii au aruncat ştreangurile. A fost un muget şi un horcăit întrerupt din adâncul fiinţei lor. Ştreangurile îi sugrumaseră. Maşinile şi-au continuat drumul până la Jilava. Când am ajuns erau orele 7 dimineaţa. Groapa era făcută. Traşi din maşină, legionarii au fost aşezaţi cu faţa în jos şi împuşcaţi în spate, pentru a se simula astfel împuşcarea pe la spate în timpul evadării de sub escortă. După aceasta au fost aruncaţi în groapa comună. La câteva săptămâni însă, aceeaşi jandarmi, tot noi, am fost aduşi din nou la Jilava şi desfăcând groapa, am aruncat peste ei o soluţie dizolvantă şi arzătoare, 15 damigene de vitriol".

În loc de comentariu:

Cititorule, contez pe conştiinţa şi dreapta ta judecată. Hotărăşte deci, singur, unde este crima şi unde sunt criminalii.

Din dragoste pentru România, Corneliu Zelea Codreanu şi-a dat viaţa. Cel mai de preţ dar pe care i l-a dat Dumnezeu. Singura lui avere.